

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการอภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษารุ่นนี้เป็นการศึกษาเชิงพรรณนา (descriptive study) เพื่อศึกษาอุปสรรคต่อการปฏิบัติการพยาบาลตามหลักฐานความรู้เชิงประจักษ์ตามการรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพ ในหอผู้ป่วยอายุรกรรมโรงพยาบาลอุดรดิตถ์ ผู้ศึกษาได้รวบรวมข้อมูลจากกลุ่มประชากร ได้แก่ พยาบาลวิชาชีพที่ปฏิบัติงานอยู่ในหอผู้ป่วยอายุรกรรมโรงพยาบาลอุดรดิตถ์ จำนวน 60 คนเก็บรวบรวมข้อมูลในเดือนกันยายน 2549 ซึ่งผู้ศึกษานำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปตารางประกอบคำบรรยาย ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

ส่วนที่ 2 อุปสรรคต่อการปฏิบัติการพยาบาลตามหลักฐานเชิงประจักษ์ตามการรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล

พยาบาลวิชาชีพส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 93.33 มีอายุเฉลี่ย 32 ปี ($\sigma = 7.10$) โดยมีอายุระหว่าง 27- 49 ปี มีคุณวุฒิการศึกษาระดับปริญญาตรี ร้อยละ 95.00 มีประสบการณ์การทำงานในวิชาชีพการพยาบาลเฉลี่ย 9.76 ปี ($\sigma = 7.03$) โดยมีประสบการณ์การทำงานในวิชาชีพการพยาบาลอยู่ระหว่าง 1-28 ปี และมีประสบการณ์การทำงานในหอผู้ป่วยอายุรกรรมเฉลี่ย 5.36 ปี ($\sigma = 4.20$) โดยมีประสบการณ์อยู่ระหว่าง 1-17 ปี ดังแสดงในตารางที่ 1

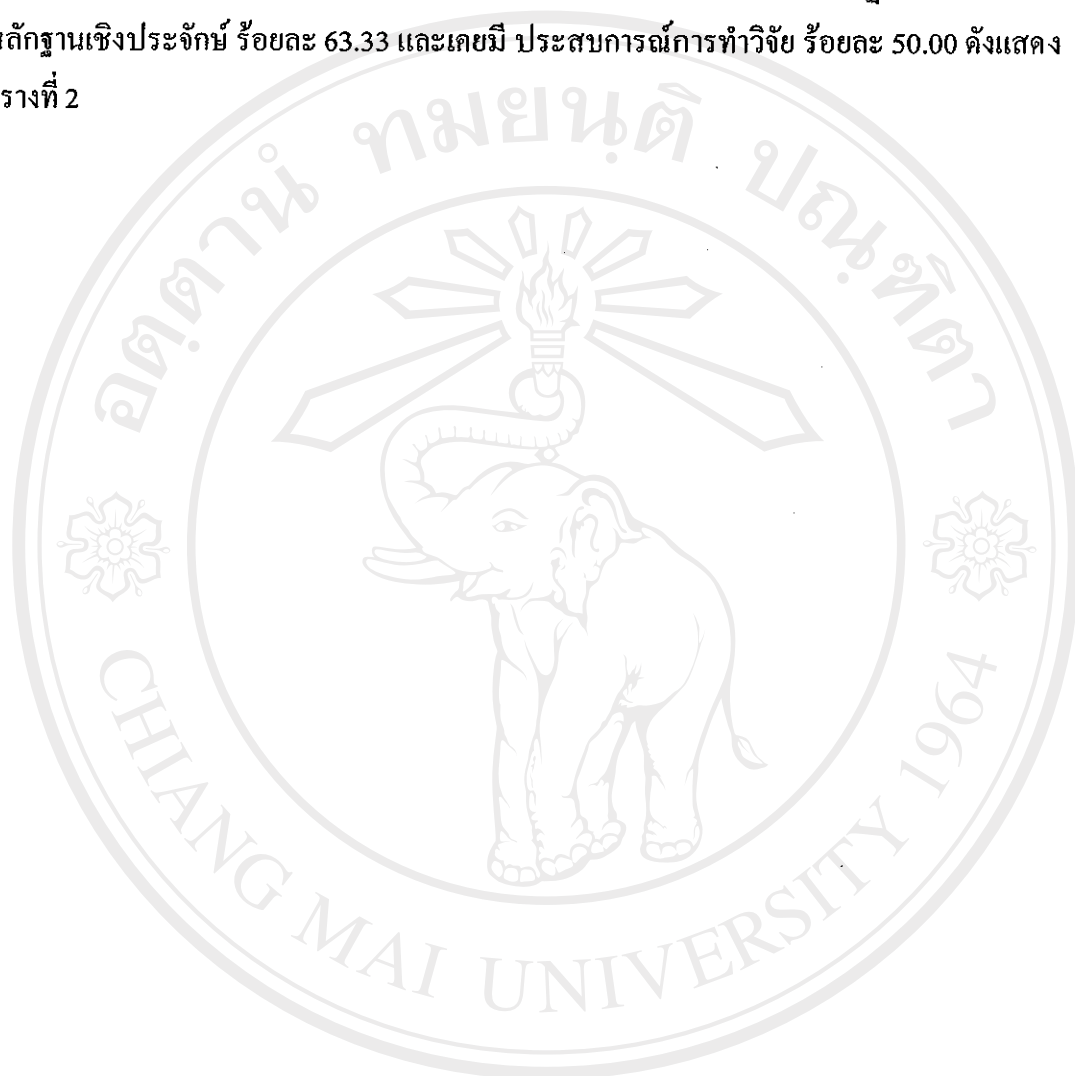
ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
 Copyright© by Chiang Mai University
 All rights reserved

ตารางที่ 1

จำนวนและร้อยละของพยาบาลวิชาชีพ ในหอผู้ป่วยอายุรกรรม โรงพยาบาลอุดรดิตถ์ จำแนกตาม เพศ อายุ คุณวุฒิการศึกษา ประสบการณ์การทำงานในวิชาชีพการพยาบาลและประสบการณ์การทำงานในหอผู้ป่วยอายุรกรรม (N=60)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	4	6.67
หญิง	56	93.33
อายุ		
21-30 ปี	31	51.67
31-40 ปี	20	33.33
41 ปีขึ้นไป	9	15.00
คุณวุฒิการศึกษา		
ปริญญาตรี	57	95.00
ปริญญาโท	3	5.00
ประสบการณ์การทำงานในวิชาชีพพยาบาล		
1-5 ปี	20	33.33
6-10 ปี	19	31.67
11-15 ปี	10	16.67
16-20 ปี	4	6.67
21-30 ปี	7	11.66
ประสบการณ์การทำงานในหอผู้ป่วยอายุรกรรม		
1-5 ปี	33	55.00
6-10 ปี	20	33.33
11-15 ปี	5	8.33
15-20 ปี	2	3.34

พยาบาลวิชาชีพไม่เคยได้รับการอบรมเกี่ยวกับการปฏิบัติการพยาบาลตามหลักฐานเชิงประจักษ์ ร้อยละ 60.00 มีความรู้ความเข้าใจการปฏิบัติการพยาบาลตามหลักฐานเชิงประจักษ์ในระดับปานกลาง ร้อยละ 50.00 และไม่ได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกทีมงาน/โครงการปฏิบัติการพยาบาลตามหลักฐานเชิงประจักษ์ ร้อยละ 63.33 และเคยมี ประสบการณ์การทำวิจัย ร้อยละ 50.00 ดังแสดงในตารางที่ 2

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 2

จำนวนและร้อยละของพยาบาลวิชาชีพในหอผู้ป่วยอายุรกรรมโรงพยาบาลอุดรดิตถ์ จำแนกตามการอบรมเพื่อเตรียมความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับการปฏิบัติการพยาบาลตามหลักฐานเชิงประจักษ์ ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติการพยาบาลตามหลักฐานเชิงประจักษ์ การเข้าร่วมเป็นสมาชิกของทีม/โครงการปฏิบัติการพยาบาลตามหลักฐานเชิงประจักษ์และประสบการณ์ในการทำวิจัย (ไม่ใช่วิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าแบบอิสระ) (N= 60)

ข้อมูลส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
การอบรมเพื่อเตรียมความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับการปฏิบัติการพยาบาลตามหลักฐานเชิงประจักษ์		
เคย	24	40.00
ไม่เคย	36	60.00
ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติการพยาบาลตามหลักฐานเชิงประจักษ์		
มากที่สุด	1	1.67
มาก	7	11.67
ปานกลาง	30	50.00
น้อย	17	28.33
น้อยที่สุด	5	8.33
การเข้าร่วมเป็นสมาชิกของทีม/โครงการปฏิบัติการพยาบาลตามหลักฐานเชิงประจักษ์		
ไม่เป็น	38	63.33
เป็น	22	36.67
- หัวหน้าทีม/แกนนำ	0	0
- สมาชิกทีม	22	36.67
ประสบการณ์ในการทำวิจัย (ไม่ใช่วิทยานิพนธ์หรือการค้นคว้าแบบอิสระ)		
- ไม่เคย	30	50.00
- เคย	30	50.00

ส่วนที่ 2 อุปสรรคต่อการปฏิบัติการพยาบาลตามหลักฐานเชิงประจักษ์

อุปสรรคต่อการปฏิบัติการพยาบาลตามหลักฐานเชิงประจักษ์ ตามการรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพ ในหอผู้ป่วยอายุรกรรมโรงพยาบาลอุดรดิตถ์ โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu=100.40$, $\sigma=15.28$) ส่วนอุปสรรคต่อการปฏิบัติการพยาบาลตามหลักฐานเชิงประจักษ์ในด้านพยาบาล ด้านองค์กร และด้านหลักฐานเชิงประจักษ์ อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu= 38.88$, $\sigma = 8.28$; $\mu = 36.78$, $\sigma = 6.90$; $\mu= 24.73$, $\sigma = 4.83$ ตามลำดับ) ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3

ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและระดับของอุปสรรคต่อการปฏิบัติการพยาบาลตามหลักฐานเชิงประจักษ์ ตามการรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพ ในหอผู้ป่วยอายุรกรรมโรงพยาบาลอุดรดิตถ์ โดยรวมและรายด้าน (N= 60)

อุปสรรคต่อการปฏิบัติการพยาบาลตามหลักฐานเชิงประจักษ์	μ	σ	ระดับการรับรู้อุปสรรค
โดยรวม	100.40	15.28	ปานกลาง
ด้านพยาบาล	38.88	8.28	ปานกลาง
ด้านองค์กร	36.78	6.90	ปานกลาง
ด้านหลักฐานเชิงประจักษ์	24.73	4.83	ปานกลาง

พยาบาลวิชาชีพรับรู้อุปสรรคต่อการปฏิบัติการพยาบาลตามหลักฐานเชิงประจักษ์โดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 83.33 ส่วนในรายด้านพบว่าพยาบาลวิชาชีพ รับรู้อุปสรรคต่อการปฏิบัติการพยาบาลตามหลักฐานเชิงประจักษ์ ในระดับปานกลาง โดยด้านหลักฐานเชิงประจักษ์มากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 80.00 รองลงมา คือด้านพยาบาลและด้านองค์กรคิดเป็นร้อยละ 70.00 และ 66.67 ตามลำดับ ดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4

จำนวนและร้อยละของพยาบาลในหอผู้ป่วยอายุรกรรม โรงพยาบาลอุดรดิตถ์ จำแนกตามระดับการรับรู้อุปสรรคต่อการปฏิบัติการพยาบาลตามหลักฐานเชิงประจักษ์ โดยรวมและรายด้าน (N= 60)

อุปสรรคต่อการปฏิบัติการพยาบาลตามหลักฐานเชิงประจักษ์	ระดับการรับรู้อุปสรรค					
	น้อย		ปานกลาง		มาก	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
โดยรวม	4	6.67	50	83.33	6	10.00
ด้านพยาบาล	13	21.67	42	70.00	5	8.33
ด้านองค์กร	3	5.00	40	66.67	17	28.33
ด้านหลักฐานเชิงประจักษ์	6	10.00	48	80.00	6	10.00

พยาบาลวิชาชีพ รับรู้อุปสรรคต่อการปฏิบัติการพยาบาลตามหลักฐานเชิงประจักษ์ ด้านพยาบาลในข้อที่ว่ามีควมลำบากในการทำงานอ่านวิจัย/หลักฐานเชิงประจักษ์ที่เป็นภาษาอังกฤษโดยเห็นด้วยมากที่สุด ร้อยละ 26.67 และเห็นด้วยมาก ร้อยละ 41.67 รองลงมา คือการไม่มีโอกาสในการแลกเปลี่ยนความรู้/ประสบการณ์กับผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการปฏิบัติการพยาบาลตามหลักฐานเชิงประจักษ์ โดยเห็นด้วยมากที่สุด ร้อยละ 15.00 และเห็นด้วยมาก ร้อยละ 33.33 และการไม่มีอำนาจพอที่จะเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติการพยาบาลในหน่วยงาน โดยเห็นด้วยมากที่สุด ร้อยละ 21.67 และเห็นด้วยมาก ร้อยละ 26.67 ตามลำดับ

อย่างไรก็ตามพยาบาลวิชาชีพรับรู้อุปสรรคต่อการปฏิบัติการพยาบาลตามหลักฐานเชิงประจักษ์ในข้อที่ว่า การไม่เชื่อว่าการปฏิบัติตามหลักฐานเชิงประจักษ์จะทำให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีต่อโรงพยาบาล โดยเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 43.35 และไม่เห็นด้วย ร้อยละ 38.32 รองลงมา คือ การไม่เชื่อว่าพยาบาลจะสามารถนำผลการวิจัยมาเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติการพยาบาลได้ โดยเห็นด้วยน้อยร้อยละ 40.00 และไม่เห็นด้วยร้อยละ 33.33 และการไม่คิดว่าการปฏิบัติการพยาบาล โดยใช้หลักฐานเชิงประจักษ์นั้นเป็นการสิ้นเปลืองเวลา โดยเห็นด้วยน้อยร้อยละ 35.00 และไม่เห็นด้วยร้อยละ 43.33 และการไม่เชื่อว่าจะได้รับประโยชน์โดยตรงจากการปฏิบัติการพยาบาลตามหลักฐานเชิงประจักษ์ โดยเห็นด้วยน้อยร้อยละ 36.67 และไม่เห็นด้วยร้อยละ 33.33 ดังแสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 5

จำนวนและร้อยละของพยาบาลวิชาชีพ ในหอผู้ป่วยอายุรกรรม โรงพยาบาลอุดรดิตถ์จำแนกตาม การรับรู้อุปสรรคต่อการปฏิบัติการพยาบาลตามหลักฐานเชิงประจักษ์ ด้านพยาบาล (N= 60)

อุปสรรคต่อการปฏิบัติการพยาบาล ตามหลักฐานเชิงประจักษ์	ระดับความคิดเห็น จำนวน/ร้อยละ				
	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	ไม่ เห็นด้วย
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
1. พยาบาลวิชาชีพไม่มั่นใจในความสามารถของ ตนเองในการประเมินคุณภาพของงานวิจัย/ หลักฐานเชิงประจักษ์	3 (5.00)	18 (30.00)	28 (46.67)	8 (13.33)	3 (5.00)
2. พยาบาลวิชาชีพไม่มีเวลาอ่านงานวิจัย/ หลักฐานเชิงประจักษ์	11 (18.33)	12 (20.00)	24 (40.00)	9 (15.00)	4 (6.67)
3. พยาบาลวิชาชีพขาดทักษะด้านคอมพิวเตอร์ใน การสืบค้นงานวิจัย/หลักฐานเชิงประจักษ์	6 (10.00)	14 (23.33)	20 (33.33)	15 (25.00)	5 (8.34)
4. พยาบาลวิชาชีพมีความลำบากในการอ่าน งานวิจัย/หลักฐานเชิงประจักษ์ที่เป็น ภาษาอังกฤษ	16 (26.67)	25 (41.67)	10 (16.67)	5 (8.32)	4 (6.67)
5. พยาบาลวิชาชีพขาดแรงจูงใจใน การปฏิบัติการพยาบาลตามหลักฐานเชิง ประจักษ์	5 (8.33)	22 (36.67)	22 (36.67)	8 (13.33)	3 (5.00)
6. พยาบาลวิชาชีพคิดว่าไม่มีความ จำเป็นที่ จะเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติ งาน โดยอาศัยหลักฐานเชิงประจักษ์	1 (1.67)	2 (3.33)	10 (16.67)	28 (46.67)	19 (31.67)
7. พยาบาลวิชาชีพคิดว่าการปฏิบัติ การพยาบาล โดยใช้หลักฐานเชิงประจักษ์นั้น เป็นการสิ้นเปลืองเวลา	—	3 (5.00)	10 (16.67)	21 (35.00)	26 (43.33)
8. พยาบาลวิชาชีพไม่มีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้/ ประสบการณ์กับผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการ ปฏิบัติการพยาบาลตามหลักฐานเชิงประจักษ์	9 (15.00)	20 (33.33)	11 (18.33)	18 (30.00)	2 (3.33)

ตารางที่ 5 (ต่อ)

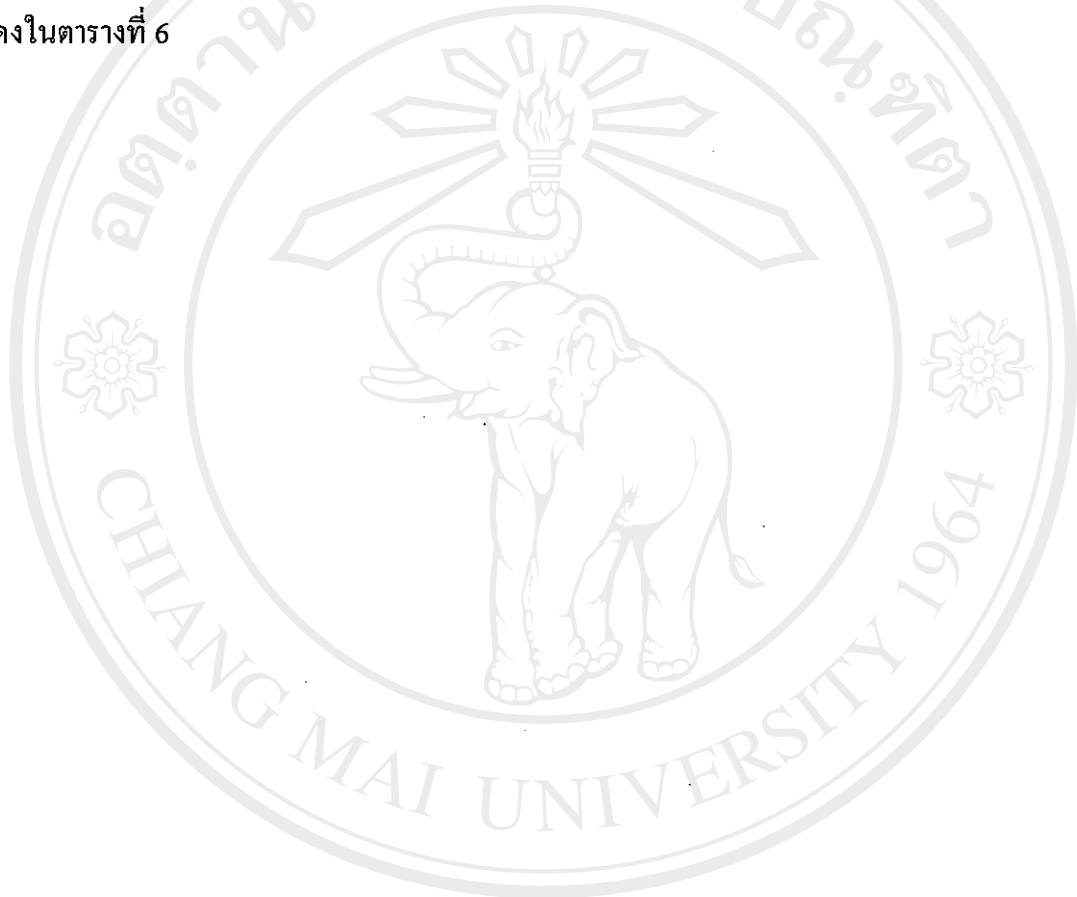
จำนวนและร้อยละของพยาบาลวิชาชีพ ในหอผู้ป่วยอายุรกรรม โรงพยาบาลอุตรดิตถ์ จำแนกตาม การรับรู้อุปสรรคต่อการปฏิบัติการพยาบาลตามหลักฐานเชิงประจักษ์ ด้านพยาบาล (N= 60)

อุปสรรคต่อการปฏิบัติการพยาบาล ตามหลักฐานเชิงประจักษ์	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	ไม่ เห็นด้วย
	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน	จำนวน
	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)	(ร้อยละ)
9. พยาบาลวิชาชีพไม่มีอำนาจพอที่จะ เปลี่ยนแปลงการปฏิบัติการพยาบาลใน หน่วยงาน	13 (21.67)	16 (26.67)	23 (38.32)	7 (11.67)	1 (1.67)
10. พยาบาลวิชาชีพเห็นว่าการปฏิบัติการ พยาบาลตามหลักฐานเชิงประจักษ์เป็นสิ่งที่ ทำได้ยาก	3 (5.00)	12 (20.00)	23 (38.32)	14 (23.33)	8 (13.33)
11. พยาบาลวิชาชีพไม่คิดว่าจะได้รับ ประโยชน์โดยตรงจากการปฏิบัติการ พยาบาลตามหลักฐานเชิงประจักษ์	-	2 (3.33)	16 (26.67)	22 (36.67)	20 (33.33)
12. พยาบาลวิชาชีพไม่ค่อยมีความเข้าใจ เกี่ยวกับการพัฒนาคุณภาพโดยการปฏิบัติ ตามหลักฐานเชิงประจักษ์	2 (3.33)	9 (15.00)	28 (46.67)	14 (23.33)	7 (11.67)
13. พยาบาลวิชาชีพไม่เชื่อว่าพยาบาลจะ สามารถนำผลการวิจัยมาเปลี่ยนแปลงการ ปฏิบัติการพยาบาลได้	1 (1.67)	3 (5.00)	12 (20.00)	24 (40.00)	20 (33.33)
14. พยาบาลวิชาชีพไม่เชื่อว่าการปฏิบัติตาม หลักฐานเชิงประจักษ์จะทำให้เกิดผล ลัพธ์ที่ดีต่อโรงพยาบาล	1 (1.67)	2 (3.33)	8 (13.33)	26 (43.35)	23 (38.32)

พยาบาลวิชาชีพรับรู้อุปสรรคต่อการปฏิบัติการพยาบาลตามหลักฐานเชิงประจักษ์ด้าน
องค์กร ในข้อที่ว่าหน่วยงานไม่คอมพิวเตอร์พอเพียงสำหรับการสืบค้นงานวิจัย/หลักฐานเชิง
ประจักษ์ โดยเห็นด้วยมากที่สุด ร้อยละ 61.67 และเห็นด้วยมาก ร้อยละ 13.33 รองลงมา คือ
หน่วยงานไม่เอื้ออำนวยด้านการจัดหาฐานข้อมูลทางการพยาบาลเท่าที่ควร โดยเห็นด้วยมากที่สุด
ร้อยละ 46.67 และเห็นด้วยมาก ร้อยละ 25.00 และหน่วยงานไม่มีอุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวก

เพียงพอในการปฏิบัติการพยาบาลตามหลักฐานเชิงประจักษ์ เห็นด้วยมากที่สุด ร้อยละ 35.00 และเห็นด้วยมาก ร้อยละ 20.00

อย่างไรก็ตามพยาบาลวิชาชีพพบว่าอุปสรรคต่อการปฏิบัติการพยาบาลตามหลักฐานเชิงประจักษ์ในข้อที่ว่า การไม่ได้รับความร่วมมือจากผู้ป่วยเท่าที่ควรในการปฏิบัติการพยาบาลตามหลักฐานเชิงประจักษ์ โดยเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 30.00 และไม่เห็นด้วย ร้อยละ 20.00 รองลงมา คือ มีความลำบากในการเข้าถึงห้องสมุด โดยเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 21.67 และไม่เห็นด้วย ร้อยละ 21.66 ดังแสดงในตารางที่ 6

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 6

จำนวนและร้อยละของพยาบาลวิชาชีพ ในหอผู้ป่วยอายุรกรรม โรงพยาบาลอุดรดิตถ์ จำแนกตาม การรับรู้อุปสรรคต่อการปฏิบัติการพยาบาลตามหลักฐานเชิงประจักษ์ ด้านองค์กร (N=60)

อุปสรรคต่อการปฏิบัติการพยาบาล ตามหลักฐานเชิงประจักษ์	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	ไม่ เห็นด้วย
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
1. พยาบาลวิชาชีพมีความลำบากในการเข้าถึง ห้องสมุด	3 (5.00)	9 (15.00)	22 (36.67)	13 (21.67)	13 (21.66)
2. พยาบาลวิชาชีพไม่ได้รับความร่วมมือจาก ผู้ป่วยเท่าที่ควรในการปฏิบัติการพยาบาล ตามหลักฐาน เชิงประจักษ์	2 (3.33)	7 (11.67)	21 (35.00)	18 (30.00)	12 (20.00)
3. หน่วยงานของพยาบาลวิชาชีพไม่มี คอมพิวเตอร์พอเพียงสำหรับการสืบค้น งานวิจัย/หลักฐานเชิงประจักษ์	37 (61.67)	8 (13.33)	10 (16.66)	4 (6.67)	1 (1.67)
4. หน่วยงานของพยาบาลวิชาชีพไม่เอื้ออำนวย ด้านการจัดหาฐานข้อมูลทางการพยาบาล เท่าที่ควร	28 (46.67)	15 (25.00)	11 (18.33)	5 (8.33)	1 (1.67)
5. หน่วยงานของพยาบาลวิชาชีพไม่มีอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอในการ ปฏิบัติการพยาบาลตามหลักฐานเชิง ประจักษ์	21 (35.00)	12 (20.00)	19 (31.67)	5 (8.30)	3 (5.00)
6. แพทย์ไม่ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติตาม หลักฐานเชิงประจักษ์	17 (28.33)	15 (25.00)	23 (38.33)	4 (6.67)	1 (1.67)
7. ผู้ร่วมงานในทีมการพยาบาลขาดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติการพยาบาล ตามหลักฐานเชิงประจักษ์	6 (10.00)	18 (30.00)	30 (50.00)	6 (10.00)	-
8. ผู้ร่วมงานในทีมการพยาบาลขาดทักษะใน การปฏิบัติการพยาบาลตามหลักฐานเชิง ประจักษ์	6 (10.00)	16 (26.67)	28 (46.67)	8 (13.33)	2 (3.33)

ตารางที่ 6 (ต่อ)

จำนวนและร้อยละของพยาบาลวิชาชีพ ในหอผู้ป่วยอายุรกรรมโรงพยาบาลอุดรดิตถ์ จำแนกตาม การรับรู้อุปสรรคต่อการปฏิบัติการพยาบาลตามหลักฐานเชิงประจักษ์ ด้านองค์กร (N=60)

อุปสรรคต่อการปฏิบัติการพยาบาล ตามหลักฐานเชิงประจักษ์	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	ไม่ เห็นด้วย
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
9. ผู้ร่วมงานในทีมการพยาบาลไม่ค่อยให้ความ ร่วมมือในการปฏิบัติการพยาบาลตาม หลักฐานเชิงประจักษ์	6 (10.00)	9 (15.00)	24 (40.00)	19 (31.67)	2 (3.33)
10. ผู้บริหารไม่ค่อยให้การสนับสนุนการ ปฏิบัติการพยาบาลตามหลักฐานเชิง ประจักษ์เท่าที่ควร	9 (15.00)	19 (31.67)	17 (28.33)	14 (23.33)	1 (1.67)
11. ผู้บริหารทางการพยาบาลไม่ค่อยมีความ เข้าใจเกี่ยวกับการพยาบาลตามหลักฐาน เชิงประจักษ์	6 (10.00)	10 (16.67)	23 (38.33)	17 (28.33)	4 (6.67)

พยาบาลวิชาชีพรับรู้อุปสรรคต่อการปฏิบัติการพยาบาลตามหลักฐานเชิงประจักษ์ ด้านหลักฐานเชิงประจักษ์ ในข้อที่ว่า งานวิจัย/หลักฐานเชิงประจักษ์ทางการพยาบาลมีการตีพิมพ์เผยแพร่มาก่อนข้างน้อย โดย เห็นด้วยมากที่สุด ร้อยละ 18.33 และเห็นด้วยมาก ร้อยละ 43.33 รองลงมา คืองานวิจัย/หลักฐานเชิงประจักษ์ที่เกี่ยวกับการปฏิบัติการพยาบาลมีน้อย โดย เห็นด้วยมากที่สุด ร้อยละ 10.00 และเห็นด้วยมาก ร้อยละ 43.33 และงานวิจัย/หลักฐานเชิงประจักษ์มีการตีพิมพ์ก่อนข้างล่าช้า โดย เห็นด้วยมากที่สุด ร้อยละ 15.00 และเห็นด้วยมาก ร้อยละ 35.00

อย่างไรก็ตามพยาบาลวิชาชีพรับรู้อุปสรรคต่อการปฏิบัติการพยาบาลตามหลักฐานเชิงประจักษ์ในข้อที่ว่า งานวิจัย/หลักฐานเชิงประจักษ์ไม่ค่อยมีคุณภาพเท่าที่ควร โดยเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 43.33 และไม่เห็นด้วย ร้อยละ 5.00 รองลงมา คือ พยาบาลวิชาชีพไม่มั่นใจว่าผลของงานวิจัย/หลักฐานเชิงประจักษ์จะเชื่อถือได้ โดยเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 28.33 และไม่เห็นด้วย ร้อยละ 16.67 ดังแสดงในตารางที่ 7

ตารางที่ 7

จำนวนและร้อยละของพยาบาลวิชาชีพ ในหอผู้ป่วยอายุรกรรม โรงพยาบาลอุดรดิตถ์ จำแนกตาม การรับรู้อุปสรรคต่อการปฏิบัติการพยาบาลตามหลักฐานเชิงประจักษ์ด้านหลักฐานเชิงประจักษ์ (N= 60)

อุปสรรคต่อการปฏิบัติการพยาบาล ตามหลักฐานเชิงประจักษ์	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วย มากที่สุด	เห็นด้วย มาก	เห็นด้วย ปานกลาง	เห็นด้วย น้อย	ไม่ เห็นด้วย
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
1. พยาบาลวิชาชีพพบว่างานวิจัย/หลักฐาน เชิงประจักษ์อ่านเข้าใจยาก	8 (13.33)	17 (28.33)	19 (31.67)	13 (21.67)	3 (5.00)
2. พยาบาลวิชาชีพพบว่างานวิจัย/หลักฐาน เชิงประจักษ์ที่เกี่ยวกับการปฏิบัติการ พยาบาลมีน้อย	6 (10.00)	26 (43.33)	16 (26.67)	9 (15.00)	3 (5.00)
3. พยาบาลวิชาชีพพบว่างานวิจัย/หลักฐาน เชิงประจักษ์ไม่ค่อยมีคุณภาพเท่าที่ควร	-	8 (13.33)	23 (38.33)	26 (43.33)	3 (5.00)
4. พยาบาลวิชาชีพพบว่างานวิจัย/หลักฐาน เชิงประจักษ์ทางการพยาบาลมีการตีพิมพ์ เผยแพร่ค่อนข้างน้อย	11 (18.33)	26 (43.33)	16 (26.67)	7 (11.67)	-
5. พยาบาลวิชาชีพพบว่างานวิจัย/หลักฐาน เชิงประจักษ์มีการตีพิมพ์ค่อนข้างล่าช้า	9 (15.00)	21 (35.00)	21 (35.00)	9 (15.00)	-
6. พยาบาลวิชาชีพพบว่างานวิจัย/หลักฐานเชิง ประจักษ์มีระเบียบวิจัยที่ไม่ค่อยเหมาะสม	3 (5.00)	7 (11.67)	30 (50.00)	17 (28.33)	3 (5.00)
7. พยาบาลวิชาชีพพบว่างานวิจัย/หลักฐานเชิง ประจักษ์มีความขัดแย้งกัน	2 (3.33)	9 (15.00)	29 (48.34)	18 (30.00)	2 (3.33)
9. พยาบาลวิชาชีพไม่มั่นใจว่าผลของงานวิจัย/ หลักฐานเชิงประจักษ์จะเชื่อถือได้	1 (1.67)	8 (13.33)	27 (45.00)	17 (28.33)	7 (11.67)

การอภิปรายผล

ผลการศึกษาอุปสรรคต่อการปฏิบัติการพยาบาลตามหลักฐานเชิงประจักษ์ ตามการรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพ หอผู้ป่วยอายุรกรรม โรงพยาบาลอุดรดิตถ์ ผู้ศึกษาได้อภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาไว้ดังนี้

1. อุปสรรคต่อการปฏิบัติการพยาบาลตามหลักฐานเชิงประจักษ์ตามการรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพ หอผู้ป่วยอายุรกรรม โรงพยาบาลอุดรดิตถ์ โดยรวม

ผลการศึกษาในครั้งนี้พบว่า อุปสรรคโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu=100.40$, $\sigma=15.28$) (ตารางที่ 3) และพยาบาลวิชาชีพร้อยละ 83.33 รับรู้อุปสรรคต่อการปฏิบัติการพยาบาลตามหลักฐานเชิงประจักษ์อยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 4) ซึ่งอภิปรายได้ว่า ปัจจุบันโรงพยาบาลอุดรดิตถ์ มุ่งเน้นการพัฒนาคุณภาพการบริการให้ สอดคล้องกับมาตรฐานวิชาชีพและมาตรฐานการรับรองคุณภาพ โรงพยาบาล ซึ่งผู้บริหารกลุ่มการพยาบาลได้มีนโยบายให้บุคลากรในหน่วยงานผลิตผลงานวิชาการและปฏิบัติการพยาบาล (ศูนย์พัฒนาคุณภาพ, 2549) โดยใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ซึ่งการปฏิบัติการพยาบาลตามหลักฐานเชิงประจักษ์เป็นกระบวนการหนึ่งที่จะช่วยให้การประกันคุณภาพหรือระบบบริการสาธารณสุขแนวใหม่ประสบความสำเร็จ ประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติการพยาบาล เพื่อพัฒนาคุณภาพการพยาบาลให้ทันสมัย และดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง จึงเป็นแรงผลักดันให้พยาบาลวิชาชีพในทุกหน่วยงานเห็นความสำคัญในการปฏิบัติการพยาบาลตามหลักฐานเชิงประจักษ์ และอีกประการหนึ่งคือพยาบาลวิชาชีพเห็นความสำคัญของการปฏิบัติการพยาบาลตามหลักฐานเชิงประจักษ์เนื่องจาก การได้รับข้อมูลข่าวสารจากการเป็นสมาชิกของสภาการพยาบาล สมาคมพยาบาลที่เผยแพร่ข้อมูลให้สมาชิกรับทราบ มีการจัดประชุมวิชาการเพื่อให้ข้อมูลทางวิชาการ นำเสนอและเผยแพร่ผลงานที่ประสบความสำเร็จ ทำให้การปฏิบัติการพยาบาลโดยอาศัยหลักฐานเชิงประจักษ์ เป็นสิ่งสำคัญและจำเป็น เพื่อให้มีการบริการที่มีคุณภาพและคำนึงถึงความคุ้มค่า โดยเฉพาะหอผู้ป่วยอายุรกรรม ซึ่งให้การพยาบาลแบบผสมผสานตามลักษณะของผู้ป่วยที่มีความแตกต่างของความต้องการการดูแล และลักษณะของความต้องการของผู้ป่วย เพื่อให้ผู้ป่วยกลับสู่ภาวะปกติโดยเร็วที่สุดเพื่อตอบสนองต่อนโยบายของโรงพยาบาล ในปี พ.ศ. 2548-2549 ผู้บริหารของกลุ่มงานอายุรกรรม จึงมีนโยบายมุ่งเน้นให้พยาบาลอายุรกรรม พัฒนาตนเองด้านความรู้และนำความรู้มาประยุกต์ใช้ในการพยาบาลให้เกิดการดูแลอย่างมีประสิทธิภาพ ปฏิบัติงาน โดยอยู่บนพื้นฐานความรู้ในด้านวิชาการที่เชื่อถือได้มาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับผู้ป่วย เพื่อนำไปสู่ผลลัพธ์ในการพัฒนาคุณภาพการพยาบาล

อย่างไรก็ตามแม้ว่ากลุ่มการพยาบาลจะมีนโยบายและแผนรองรับให้พยาบาลปฏิบัติการพยาบาลตามหลักฐานเชิงประจักษ์มาตั้งแต่ปี พ.ศ.2546 แต่เนื่องจากคอมพิวเตอร์และเครือข่ายในการสืบค้นข้อมูลมีจำกัดกล่าวคือมีเฉพาะในห้องสมุดของโรงพยาบาลเท่านั้น นอกจากนี้อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆ ในกลุ่มงานอายุรกรรมยังไม่เพียงพอในการปฏิบัติการพยาบาลตามหลักฐานเชิงประจักษ์ประกอบกับภาระงานที่มากทำให้พยาบาลไม่มีเวลาและรวมถึงความลำบากในการอ่านงานวิจัย/หลักฐานเชิงประจักษ์ที่เป็นภาษาอังกฤษ และในกลุ่มงานอายุรกรรมไม่มีพยาบาล ผู้ปฏิบัติการพยาบาลชั้นสูง ซึ่งเป็นแกนนำสำคัญในการนำหลักฐานเชิงประจักษ์สู่การปฏิบัติทางคลินิก เมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มงานอื่นๆ ในโรงพยาบาลอุตรดิตถ์ที่มีพยาบาลผู้ปฏิบัติการพยาบาลชั้นสูง จึงทำให้การนำหลักฐานเชิงประจักษ์ไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร สอดคล้องกับการศึกษาของพจนานา จารุชาติ, กัญญารัตน์ ผึ้งบรรหาร, พิไลวรรณ จันทร์สุกรี และดวงฤดี ห่อทอง, (2549) ที่ทำการศึกษารื่องการสนับสนุนบุคลากรทางการพยาบาลพัฒนาแนวปฏิบัติทางคลินิกโดยใช้หลักฐานความรู้เชิงประจักษ์ ในโรงพยาบาลอุตรดิตถ์ ซึ่งผู้บริหารกลุ่มการพยาบาลได้จัดโครงการสนับสนุนบุคลากรพยาบาลปฏิบัติตามหลักฐานเชิงประจักษ์ ผลการวิจัยพบว่าไม่มีแนวปฏิบัติการพยาบาลตามหลักฐานเชิงประจักษ์ที่เป็นของกลุ่มงานอายุรกรรม นอกจากนี้พบว่าพยาบาลวิชาชีพ ในหอผู้ป่วยอายุรกรรม ส่วนใหญ่เป็นพยาบาลมีอายุอยู่ระหว่าง 21-30 ปี ถึงร้อยละ 51.67 มีประสบการณ์การทำงานน้อย คือ ร้อยละ 33.33 มีประสบการณ์การทำงานอยู่ระหว่าง 1-5 ปี มีถึงร้อยละ 55.00 มีประสบการณ์การทำงานในแผนกอายุรกรรมอยู่ระหว่าง 1-5 ปี (ตารางที่ 1) และพบว่า พยาบาลวิชาชีพในหอผู้ป่วยอายุรกรรม มีถึงร้อยละ 60.00 ที่ไม่เคยเข้ารับการอบรมเพื่อเตรียมความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับการปฏิบัติการพยาบาลตามหลักฐานความรู้เชิงประจักษ์ (ตารางที่ 2) มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการปฏิบัติการพยาบาลตามหลักฐานความรู้เชิงประจักษ์ในระดับปานกลาง ร้อยละ 50.00 และในระดับน้อยถึงร้อยละ 28.33 การไม่ได้รับการเตรียมความพร้อมเกี่ยวกับความรู้การปฏิบัติการพยาบาลตามหลักฐานเชิงประจักษ์ และการขาดประสบการณ์ทางคลินิก จึงเป็นอุปสรรคอย่างหนึ่งต่อการปฏิบัติตามหลักฐานเชิงประจักษ์ เนื่องจากพยาบาลที่ปฏิบัติตามหลักฐานเชิงประจักษ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพจะต้องเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ทางคลินิกที่ดี มีการคิดเชิงวิเคราะห์ มองเห็นปัญหา เพื่อสามารถบูรณาการความชำนาญทางคลินิกของนักปฏิบัติการกับข้อมูลหลักฐานทางคลินิกที่เป็นข้อค้นพบจากงานวิจัย (Sackett et al., 1996) ผลการศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษาของแมคเคลียร์และบราวน์ (McCleary & Brown, 2003) ที่พบว่ากระบวนการนำผลการวิจัยมาใช้ในการปฏิบัติการพยาบาลของพยาบาลแต่ละคนเป็นสิ่งสำคัญซึ่งขึ้นอยู่กับประสบการณ์การเรียนรู้ ประสบการณ์ทางคลินิก ทำให้พยาบาลคุ้นเคยและปฏิบัติงานตามแบบเดิมๆ หรือตามที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งเป็น

อุปสรรคต่อการปฏิบัติตามหลักฐานเชิงประจักษ์ และจากการศึกษาของแสงจันทร์ กลิ่นชิต (2549) และอุไร ไชยวงศา (2549) ที่พบว่าอุปสรรคในการนำหลักฐานเชิงประจักษ์มาใช้ในการปฏิบัติการพยาบาลคือพยาบาลมีความลำบากในการอ่านงานวิจัย/หลักฐานเชิงประจักษ์และหน่วยงานไม่มีคอมพิวเตอร์พอเพียงสำหรับการสืบค้นงานวิจัย/หลักฐานเชิงประจักษ์

2. อุปสรรคต่อการปฏิบัติการพยาบาลตามหลักฐานเชิงประจักษ์ตามการรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพ ในหน่วยผู้ป่วยอายุรกรรม โรงพยาบาลอุดรดิตถ์ ราชค้ำน

2.1 ค้ำนพยาบาล

ผลการศึกษพบว่าที่พยาบาลวิชาชีพ ในหอผู้ป่วยอายุรกรรม โรงพยาบาลอุดรดิตถ์ รับรู้อุปสรรคต่อการปฏิบัติการพยาบาลตามหลักฐานเชิงประจักษ์ค้ำนพยาบาลอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu=38.88$, $\sigma=8.28$) (ตารางที่ 3) โดยส่วนใหญ่รับรู้อุปสรรคอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 70.00 (ตารางที่ 4) และพยาบาลวิชาชีพส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับอุปสรรคค้ำนพยาบาลว่า อุปสรรคที่เห็นค้ำยมากที่สุดและเห็นค้ำยมาก 3 อันดับแรกได้แก่การมีความลำบากในการอ่านงานวิจัย/หลักฐานเชิงประจักษ์ที่เป็นภาษาอังกฤษ รับรู้มากที่สุดร้อยละ 26.67 และรับรู้มากที่สุดร้อยละ 41.67 รองลงมาคือพยาบาลวิชาชีพไม่มีโอกาสในการแลกเปลี่ยนความรู้/ประสบการณ์กับผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการปฏิบัติการพยาบาลตามหลักฐานเชิงประจักษ์รับรู้มากที่สุดร้อยละ 15.00 และรับรู้มากที่สุดร้อยละ 33.33 และอุปสรรคอันดับ 3 คือ พยาบาลวิชาชีพไม่มีอำนาจพอที่จะเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติการพยาบาลในหน่วยงานรับรู้มากที่สุดร้อยละ 21.67 และรับรู้มากที่สุดร้อยละ 26.67 (ตารางที่ 5)

การมีความลำบากในการอ่านงานวิจัย/หลักฐานเชิงประจักษ์ที่เป็นภาษาอังกฤษ นับว่าเป็นอุปสรรคที่สำคัญมากสำหรับพยาบาล ซึ่งสามารถอภิปรายได้ว่าถึงแม้พยาบาลวิชาชีพส่วนใหญ่จบปริญญาตรีแต่เนื่องจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง ซึ่งไม่ค่อยได้ใช้ในการปฏิบัติงานเป็นประจำ อีกทั้งงานวิจัยส่วนใหญ่ยังมีการเผยแพร่เป็นภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาสากล และยังมี การใช้คำศัพท์ทางวิชาการและศัพท์เฉพาะ ทำให้มีความยากลำบากในการอ่านและทำความเข้าใจ นอกจากนี้ความสามารถและทักษะในการอ่าน แปลผล และการทำความเข้าใจผลงานวิจัยตลอดจนการวิเคราะห์ วิพากษ์งานวิจัย โดยเฉพาะงานวิจัยที่เป็นภาษาอังกฤษอาจจะไม่ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาเท่าที่ควรดังจะเห็นได้จากที่พยาบาลวิชาชีพส่วนใหญ่จบปริญญาตรี ร้อยละ 95.50 (ตารางที่ 1) มีประสบการณ์ในการทำวิจัยร้อยละ 50.00 และไม่มีพยาบาลวิชาชีพที่เคยเป็นหัวหน้าโครงการวิจัยเลยทำให้เป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติตามหลักฐานเชิงประจักษ์ซึ่งส่วนใหญ่เป็นภาษาอังกฤษ อีกประการหนึ่งคือในบริบทของโรงพยาบาลอุดรดิตถ์มีการใช้ภาษาอังกฤษค่อนข้าง

น้อยในการติดต่อสื่อสารเนื่องจากเป็นโรงพยาบาลที่อยู่ในส่วนภูมิภาคและไม่ได้เป็นจังหวัดที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวทำให้ไม่ค่อยมีชาวต่างประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเข้ามาใช้บริการ พยาบาลวิชาชีพจึงไม่มีโอกาสได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาอังกฤษในการปฏิสัมพันธ์กับผู้รับบริการสอดคล้องกับการศึกษาของโอแรนตาและคณะ (Oranta et al., 2002) ที่ศึกษาในประเทศฟินแลนด์ถึงอุปสรรคและสิ่งสนับสนุนการใช้ผลงานวิจัยของพยาบาลวิชาชีพพบว่าอุปสรรคสำคัญของการนำผลการวิจัยไปใช้คือภาษาที่ใช้ในการเขียนงานวิจัยส่วนใหญ่เป็นภาษาต่างประเทศทำให้เกิดความลำบากในการสืบค้นงานวิจัย และพยาบาลที่ไม่มีประสบการณ์ในการทำวิจัย และอ่านตำราภาษาอังกฤษมาก่อนพบว่าเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการปฏิบัติตามหลักฐานเชิงประจักษ์ เนื่องจากหลักฐานเชิงประจักษ์ส่วนใหญ่เป็นภาษาอังกฤษ ซึ่งการได้มีการเตรียมความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัยและการนำผลการวิจัยไปใช้ให้กับพยาบาล จะทำให้มีการนำผลการวิจัยไปใช้เพิ่มขึ้น (LoBiondo-Wood & Haber, 1990) และผลการศึกษารังนี้ยัง สอดคล้องกับการศึกษาของอุไร ไชยวังผา (2549) พบว่าพยาบาลวิชาชีพในหน่วยงานศัลยกรรม โรงพยาบาลเชียงรายประชานุเคราะห์ มีความลำบากในการอ่านงานวิจัยหรือหลักฐานเชิงประจักษ์ที่เป็นภาษาอังกฤษเช่นเดียวกัน

อุปสรรครองลงมาด้านพยาบาลคือพยาบาลวิชาชีพ เห็นว่าไม่มีโอกาสในการแลกเปลี่ยนความรู้/ประสบการณ์กับผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการปฏิบัติการพยาบาลตามหลักฐานเชิงประจักษ์เป็นอุปสรรคที่สำคัญอีกประการหนึ่ง คือ เห็นด้วยมากที่สุด ร้อยละ 15.00 และเห็นด้วยระดับมาก ร้อยละ 33.33 ตามลำดับ (ตารางที่ 5) ทั้งนี้อาจเนื่องจากพยาบาลวิชาชีพ ส่วนใหญ่ในหอผู้ป่วยอายุรกรรม มีประสบการณ์การทำงาน 1-5 ปี ร้อยละ 33.33 และมีประสบการณ์ทำงานในหอผู้ป่วยอายุรกรรม 1-5 ปี ร้อยละ 55.00 และส่วนใหญ่ไม่เคยได้รับการอบรมเพื่อเตรียมความรู้ความเข้าใจพื้นฐานเกี่ยวกับการปฏิบัติการพยาบาลตามหลักฐานเชิงประจักษ์ (ตารางที่ 2) ซึ่งแสดงว่าพยาบาลวิชาชีพส่วนใหญ่อยู่ในระดับปฏิบัติและขาดความรู้ในด้านการปฏิบัติการพยาบาลตามหลักฐานเชิงประจักษ์ซึ่งอาจเป็นข้อจำกัดในการเข้าร่วมในคณะกรรมการพัฒนาแนวปฏิบัติทางการพยาบาลของกลุ่มการพยาบาลจึงอาจทำให้พยาบาลวิชาชีพไม่มีโอกาสที่เข้าร่วมประชุมและพบปะกับผู้ที่มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับแนวคิดหลักฐานเชิงประจักษ์ทำให้ขาดโอกาสในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างกันและกัน อีกประการหนึ่งพยาบาลผู้เชี่ยวชาญด้านหลักฐานเชิงประจักษ์หรือ พยาบาลผู้ปฏิบัติการพยาบาลขั้นสูงในโรงพยาบาลอุดรดิตถ์มีจำนวน 7 คนเท่านั้น และต้องมีภาระปฏิบัติงานประจำด้วยอีกทั้งไม่มีพยาบาลผู้ปฏิบัติการพยาบาลขั้นสูงในหอผู้ป่วยอายุรกรรมจึงทำให้ไม่มีสื่อกลางในการแลกเปลี่ยนความรู้การปฏิบัติการพยาบาลตามหลักฐานเชิงประจักษ์ ผลการศึกษารังนี้สอดคล้องกับการศึกษาในประเทศสวีเดนพบว่าอุปสรรคและปัจจัยที่เอื้อต่อการนำผลงานวิจัยไปใช้ในการปฏิบัติการพยาบาลวิชาชีพคือขาดการพูดคุยอภิปรายใน

งานวิจัยระหว่างเพื่อนร่วมงาน (Kajermo et al., 1998) เช่นเดียวกับการศึกษาของขนาด วรรณพรศิริ และคณะ (2546) ที่ศึกษาอุปสรรคในการนำผลการวิจัยไปใช้ในการปฏิบัติการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพจังหวัดพิษณุโลก พบว่าอุปสรรคด้านพยาบาลผู้ใช้งานวิจัยอันดับแรกได้แก่ การไม่มีโอกาสแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้ร่วมงานที่มีความรู้ด้านการวิจัยทำให้ขาดความมั่นใจในการนำผลงานวิจัยมาใช้มากที่สุด

สำหรับอุปสรรคอันดับที่ 3 ด้านพยาบาล คือพยาบาลวิชาชีพไม่มีอำนาจพอที่จะเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติการพยาบาลในหน่วยงาน โดยเห็นด้วยมากที่สุดร้อยละ 21.67 และเห็นด้วยมากร้อยละ 26.67 (ตารางที่ 5) อาจเนื่องมาจากลักษณะงานของพยาบาลเป็นวิชาชีพที่ต้องรับผิดชอบโดยตรงกับชีวิตของมนุษย์การที่จะเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติการพยาบาลควรมาจากความรู้ความเชี่ยวชาญซึ่งการที่พยาบาลวิชาชีพจะมีความรู้ความเชี่ยวชาญได้นั้นจะต้องมีการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มีความรู้ความสามารถในการนำผลการวิจัยมาใช้ในขณะที่พยาบาลวิชาชีพส่วนใหญ่มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีร้อยละ 95.00 มีประสบการณ์การทำงานในวิชาชีพพยาบาล 1-5 ปี ร้อยละ 33.33 และมีประสบการณ์การทำงานในหอผู้ป่วยอายุรกรรม 1-5 ปี ร้อยละ 55.00 (ตารางที่ 1) ซึ่งจะเห็นได้ว่าพยาบาลวิชาชีพมีประสบการณ์ในด้านการบริหารจัดการและด้านปฏิบัติการพยาบาลค่อนข้างน้อยและอาจมีความเชี่ยวชาญยังไม่เพียงพอที่จะทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติการพยาบาลในหน่วยงาน อีกประการหนึ่งจากทฤษฎีการเปลี่ยนแปลงของเลวิน (Lewin, 1990) เชื่อว่าการเปลี่ยนแปลงทุกชนิดเกิดจากแรงผลักและแรงต้านและผู้ที่มีบทบาทสำคัญที่จะทำให้การเปลี่ยนแปลงสู่เป้าหมายได้สำเร็จก็คือผู้บริหารที่จะต้องมีความสามารถในการบริหารจัดการเพื่อนำพาองค์กรสู่ความเจริญก้าวหน้า พยาบาลวิชาชีพส่วนใหญ่ไม่ใช่ผู้บริหารทางการพยาบาลพยาบาลจึงทำให้พยาบาลวิชาชีพรับรู้ว่ามีอำนาจพอในการที่จะเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติการพยาบาลในหน่วยงาน สอดคล้องกับหลายการศึกษาที่พบว่าอุปสรรคสูงสุดที่พยาบาลวิชาชีพเห็นด้วยมากที่สุดคือพยาบาลไม่มีอำนาจเพียงพอที่จะเปลี่ยนแปลงวิธีการปฏิบัติในการดูแลผู้ป่วย (Funk et al; 1991a; Parahoo, 2000; Glacken & Chaney, 2004)

อย่างไรก็ตามในด้านพยาบาลพบว่าพยาบาลวิชาชีพรับรู้อุปสรรคต่อการปฏิบัติการพยาบาลตามหลักฐานเชิงประจักษ์ไม่เชื่อว่าการปฏิบัติตามหลักฐานเชิงประจักษ์จะทำให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีต่อโรงพยาบาล พบว่าเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 43.33 และไม่เห็นด้วย ร้อยละ 38.33 ตามลำดับ การไม่เชื่อว่าพยาบาลจะสามารถนำผลการวิจัยมาเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติการพยาบาลได้ พบว่าเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 40.00 และการไม่เห็นด้วย ร้อยละ 33.33 ตามลำดับ และการไม่คิดว่าจะได้รับประโยชน์โดยตรงจากการปฏิบัติการพยาบาลตามหลักฐานเชิงประจักษ์พบว่าเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 36.67 และไม่เห็นด้วย ร้อยละ 33.33 ตามลำดับ (ตารางที่ 5)

แสดงว่าพยาบาลวิชาชีพ ในหอผู้ป่วยอายุรกรรม เห็นว่าการปฏิบัติการพยาบาลตามหลักฐานเชิงประจักษ์ก่อให้เกิดผลลัพธ์ที่ดีและมีประโยชน์ต่อผู้รับบริการ ซึ่งอภิปรายได้ว่าเนื่องจากผู้บริหารมีนโยบายที่จะสนับสนุนให้เกิดความรู้และทัศนคติที่ดีต่อการปฏิบัติการพยาบาลตามหลักฐานเชิงประจักษ์โดยการจัดประชุมเตรียมความพร้อมก่อนนำแนวปฏิบัติไปใช้จึงทำให้พยาบาลวิชาชีพเห็นว่ามีความจำเป็นว่าการปฏิบัติการพยาบาลตามหลักฐานเชิงประจักษ์เป็นสิ่งที่ดีและจะทำให้เกิดผลดีต่อโรงพยาบาลและจากการที่กลุ่มการพยาบาลได้จัดให้มีการนำเสนอนวัตกรรมทางการพยาบาลและผลงานทางวิชาการที่ใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ (กลุ่มการพยาบาล, 2548) และมีการมอบรางวัลแก่บุคลากรทางการพยาบาลที่นำเสนอผลงานดังกล่าวทำให้พยาบาลวิชาชีพมองเห็นความสำคัญและเห็นแบบอย่างที่ดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งโรงพยาบาลอุตรดิตถ์มีหลายหน่วยงานได้ปฏิบัติตามหลักฐานเชิงประจักษ์ และเกิดผลลัพธ์ที่ดีต่อผู้ป่วย ได้แก่ แนวปฏิบัติประสิทธิผลการหย่าเครื่องช่วยหายใจ โดยใช้หลักฐานความรู้เชิงประจักษ์ ในผู้ป่วยวิกฤตศัลยกรรมจนได้รับเลือกให้ไปนำเสนอผลงานในต่างประเทศ จึงทำให้พยาบาลวิชาชีพรับรู้ถึงคุณค่า ประโยชน์ และความน่าเชื่อถือของหลักฐานเชิงประจักษ์ สอดคล้องกับการศึกษาในประเทศอังกฤษที่พบว่าบุคลากรด้านสุขภาพส่วนใหญ่เห็นว่าการปฏิบัติการพยาบาลตามหลักฐานเชิงประจักษ์เป็นสิ่งที่มีความสำคัญและจะช่วยปรับปรุงคุณภาพการดูแลผู้ป่วย (O' Donnell, 2004)

2.2 ด้านองค์กร

ผลการศึกษาในครั้งนี้พบว่าพยาบาลวิชาชีพในหอผู้ป่วยอายุรกรรม โรงพยาบาลอุตรดิตถ์ส่วนใหญ่รับรู้อุปสรรคด้านองค์กรอยู่ในระดับปานกลาง ($\mu=36.78$, $\sigma=6.90$) (ตารางที่ 3) โดยรับรู้อุปสรรคอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 66.67 (ตารางที่ 4) และพยาบาลวิชาชีพส่วนใหญ่ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับอุปสรรคด้านองค์กรว่าอุปสรรคที่เห็นด้วยมากที่สุดและเห็นด้วยมาก 3 อันดับแรก ได้แก่ หน่วยงานไม่มีคอมพิวเตอร์พอเพียงสำหรับการสืบค้นงานวิจัย/หลักฐานเชิงประจักษ์ เห็นด้วยมากที่สุดร้อยละ 61.67 และเห็นด้วยมากร้อยละ 13.33 รองลงมาคือหน่วยงานไม่เอื้ออำนวยด้านการจัดหาฐานข้อมูลทางการพยาบาลเท่าที่ควรเห็นด้วยมากที่สุดร้อยละ 46.67 และเห็นด้วยมากร้อยละ 25.00 และอุปสรรคอันดับ 3 คือ หน่วยงานไม่มีอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพอในการปฏิบัติการพยาบาลตามหลักฐานเชิงประจักษ์เห็นด้วยมากที่สุดร้อยละ 35.00 และเห็นด้วยมากร้อยละ 20.00 (ตารางที่ 6)

การที่พยาบาลรับรู้อุปสรรคด้านองค์กรว่าหน่วยงานไม่มีคอมพิวเตอร์พอเพียงสำหรับการสืบค้นงานวิจัย/หลักฐานเชิงประจักษ์มากที่สุดและหน่วยงานไม่เอื้ออำนวยด้านการจัดหาฐานข้อมูลทางการพยาบาล ทั้งนี้อาจเนื่องจากในแต่ละหอผู้ป่วยของโรงพยาบาลอุตรดิตถ์

จะมีคอมพิวเตอร์ 1 เครื่องเพื่อไว้ใช้ในงานที่เกี่ยวข้องกับผู้ป่วยเช่นการเบิกยา การตรวจทางห้องปฏิบัติการ การเก็บข้อมูลผู้ป่วย ซึ่งต้องใช้งานใน หอผู้ป่วยตลอดเวลาอีกทั้งไม่สามารถใช้ในการสืบค้นข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตได้ สำหรับคอมพิวเตอร์ในห้องสมุดจะมีเพียงเครื่องเดียวที่สามารถใช้ใน งานการค้นคว้า/สืบค้นข้อมูลต่างๆ ได้แต่ก็ไม่สามารถเข้าถึงฐานข้อมูลบางแห่งได้ และจะต้องใช้คอมพิวเตอร์ร่วมกับวิชาชีพอื่นเช่น แพทย์ เกษตรกรอีกประการหนึ่งคือการใช้ข้อจำกัดในด้านงบประมาณทำให้ผู้บริหารต้องมีการจัดเรียงลำดับความสำคัญโดยต้องอนุมัติในอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการช่วยชีวิตผู้ป่วยก่อนและการอนุมัติซื้อคอมพิวเตอร์ต้องผ่านการพิจารณาในระดับกระทรวงจึงทำให้คอมพิวเตอร์มีไม่เพียงพอการศึกษาครั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษาของแมคเคนนาและคณะ (McKenna et al., 2004) ที่พบว่าอุปสรรคการนำหลักฐานเชิงประจักษ์มาใช้ในการปฏิบัติงานของพยาบาลชุมชนคือการขาดแคลนเครื่องคอมพิวเตอร์ ซึ่งคอมพิวเตอร์เป็นอุปกรณ์ที่ช่วยในการสืบค้นข้อมูลงานวิจัย/หลักฐานเชิงประจักษ์ทางอินเทอร์เน็ต การสืบค้นข้อมูลเป็นขั้นตอนสำคัญของการพัฒนาการปฏิบัติการพยาบาลตามหลักฐานเชิงประจักษ์ในการ ได้มาซึ่งงานวิจัย/หลักฐานเชิงประจักษ์ที่ตรงประเด็นที่ต้องการมากที่สุด การสืบค้นจากฐานข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตเป็นแหล่งข้อมูลงานวิจัยที่ใหญ่ที่สุด (สายพิน เกษมกิจวัฒนา, 2547) และการศึกษาของอุไร ไชยวังผา (2549) พบว่าพยาบาลวิชาชีพ รับรู้การไม่มีคอมพิวเตอร์พอเพียงสำหรับการสืบค้นงานวิจัย/หลักฐานเชิงประจักษ์เป็นอุปสรรคสำคัญต่อการปฏิบัติตามหลักฐานเชิงประจักษ์มากที่สุดในด้านองค์กร

อุปสรรคเกี่ยวกับ การที่หน่วยงานไม่มีอุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกเพียงพออธิบายได้ว่าพยาบาลในหอผู้ป่วยอายุรกรรมมีภาระงานมากและในการนำหลักฐานเชิงประจักษ์มาใช้ในการพยาบาลในหอผู้ป่วยอายุรกรรม เช่น การปฏิบัติตาม แนวปฏิบัติการดูแลหะ โดยใช้หลักฐานเชิงประจักษ์ประสบกับการขาดแคลนอุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติ เช่น เครื่องดูแลหะ ลุงมือที่ปราศจากเชื้อ และ ambu bag เป็นต้น เนื่องจากมีผู้ป่วยจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ป่วยที่ต้องใช้เครื่องช่วยหายใจซึ่งมีจำนวน 3-5 ราย/วัน (กลุ่มการพยาบาล, 2549) และต้องมีการดูแลหะบ่อยครั้งตามสภาพอาการและอาการแสดงของผู้ป่วยทำให้อุปกรณ์ไม่เพียงพอสอดคล้องกับการศึกษาของ แกล็คเคนและเชนนี่ (Glacken & Chaney, 2004) ที่ทำการศึกษาในประเทศไอร์แลนด์พบว่าปัจจัยเอื้อที่นำไปสู่การปฏิบัติการพยาบาลคือการสนับสนุนอุปกรณ์อุปกรณ์ในหน่วยงานและการสนับสนุนอุปกรณ์ในด้านการบริหารจัดการ และการศึกษาของเรณู อาจสำลีและคณะ (2547) พบว่าอุปสรรคที่สำคัญคือการขาดแหล่งสนับสนุนที่อำนวยความสะดวกในการใช้นวัตกรรมที่สร้างขึ้นจากงานวิจัยมาใช้รวมถึงงานวิจัยไม่ได้รวมอยู่ในแหล่งสืบค้นเดียวกัน

อย่างไรก็ตามในการศึกษาครั้งนี้พยาบาลวิชาชีพเห็นด้วยน้อย และไม่เห็นด้วยว่าพยาบาลวิชาชีพไม่ได้รับความร่วมมือจากผู้ป่วยเท่าที่ควร ในการปฏิบัติการพยาบาลตามหลักฐานเชิงประจักษ์ร้อยละ 30.00 และ 20.00 ตามลำดับ (ตารางที่ 6) ซึ่งแสดงว่าพยาบาลวิชาชีพเห็นว่าผู้ป่วยให้ความร่วมมือพอสมควรอาจเนื่องมาจากผู้ป่วยมีความเชื่อมั่นในการรักษาพยาบาล ความมีชื่อเสียงของโรงพยาบาล และผลลัพธ์ ที่ผู้ป่วยเห็นจากผู้ใกล้ชิดโดยโรงพยาบาลอุตรดิตถ์เปิดทำการรักษาพยาบาลมา 54 ปี มีชื่อเสียงด้านการพัฒนาคุณภาพมาโดยตลอด เคยได้รับรางวัลในระดับประเทศมากมาย ทำให้ผู้ป่วยเกิดความไว้วางใจและให้ความร่วมมือในการรักษาพยาบาล และอีกประการหนึ่งคือ จากคำประกาศสิทธิของผู้ป่วยในข้อสาม กล่าวว่า ผู้ป่วยมีสิทธิที่จะได้รับข้อมูลอย่างเพียงพอ และอย่างชัดเจนจากผู้ประกอบวิชาชีพด้านสุขภาพ เพื่อให้ผู้ป่วยสามารถเลือกตัดสินใจในการยินยอมหรือไม่ยินยอมในการรักษาพยาบาล (ศูนย์พัฒนาคุณภาพ, 2549) ทำให้พยาบาลวิชาชีพต้องมีการให้ข้อมูลโดยละเอียด และอธิบายให้ผู้ป่วยเข้าใจก่อนที่จะให้การปฏิบัติการพยาบาล เมื่อผู้ป่วยเข้าใจดีและมองเห็นถึงประโยชน์ที่ได้รับ เนื่องจากการปฏิบัติการพยาบาลตามหลักฐานเชิงประจักษ์ ได้รับการพิสูจน์แล้วว่าเกิดผลดีกับทุกฝ่าย ทำให้ผู้ป่วยยินยอมให้ความร่วมมือ

นอกจากนี้ในด้านองค์การยังพบว่า พยาบาลวิชาชีพมีความลำบากในการเข้าห้องสมุด โดยเห็นด้วยน้อยร้อยละ 26.67 ไม่เห็นด้วยร้อยละ 21.67 (ตารางที่ 6) แสดงให้เห็นว่าพยาบาลไม่ค่อยมีความลำบากในการเข้าห้องสมุด เนื่องจากห้องสมุดของโรงพยาบาลอุตรดิตถ์อยู่ในบริเวณโรงพยาบาล และไม่ไกลจากหอผู้ป่วย อำนวยความสะดวกในด้านการค้นหาหนังสือ โดยบรรณารักษ์ของห้องสมุด และเปิดให้บริการในเวลาราชการตั้งแต่ 08.00-20.00 น. และในวันหยุดตั้งแต่ 09.00-12.00 น. พยาบาลวิชาชีพสามารถเข้าห้องสมุดได้ตลอดเวลา เมื่อต้องการและมีบริการให้ยืมหนังสือนานถึง 7 วัน

2.3 ด้านหลักฐานเชิงประจักษ์

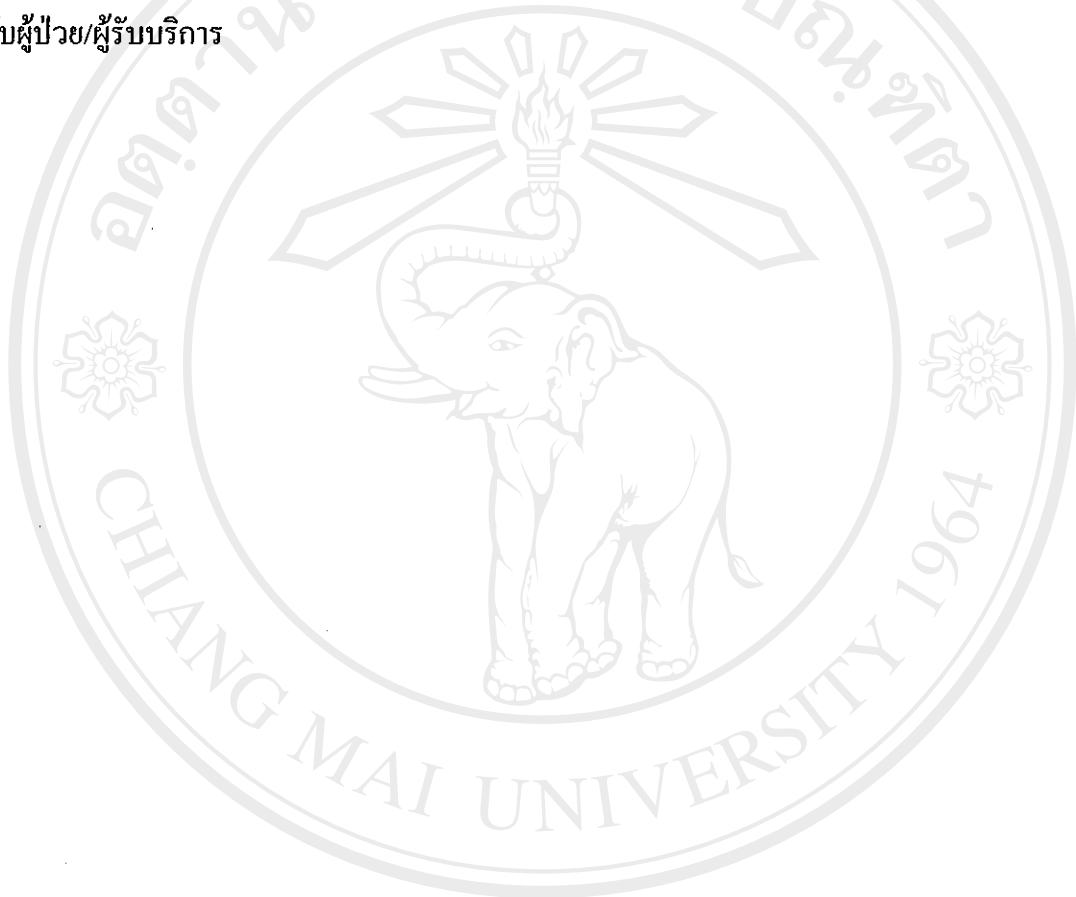
ผลการศึกษาในครั้งนี้พบว่าพยาบาลวิชาชีพในหอผู้ป่วยอายุรกรรมโรงพยาบาลอุตรดิตถ์ส่วนใหญ่รับรู้อุปสรรคด้านหลักฐานเชิงประจักษ์อยู่ในระดับปานกลาง ($\mu=24.73$, $\sigma=4.83$) (ตารางที่ 3) โดยส่วนใหญ่รับรู้อุปสรรคระดับปานกลางร้อยละ 80.00 (ตารางที่ 4) โดยพยาบาลวิชาชีพให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับอุปสรรคด้านหลักฐานเชิงประจักษ์ว่าอุปสรรคที่เห็นด้วยมากที่สุดและเห็นด้วยมาก 3 อันดับแรกได้แก่พยาบาลวิชาชีพพบว่างานวิจัย/หลักฐานเชิงประจักษ์ทางการพยาบาลมีการตีพิมพ์ เผยแพร่ค่อนข้างน้อยเห็นด้วยมากที่สุดร้อยละ 10.00 และเห็นด้วยมากที่สุดร้อยละ 43.33 รองลงมาคืองานวิจัย/หลักฐานเชิงประจักษ์มีการตีพิมพ์ค่อนข้างล่าช้าเห็นด้วย

มากที่สุดร้อยละ 15.00 และเห็นด้วยมากที่สุดร้อยละ 35.00 และอุปสรรคอันดับ 3 คืองานวิจัย/หลักฐานเชิงประจักษ์เกี่ยวกับการปฏิบัติการพยาบาลมีน้อย เห็นด้วยมากที่สุดร้อยละ 18.33 และเห็นด้วยมากที่สุดร้อยละ 43.33 (ตารางที่ 7)

อุปสรรคที่เกี่ยวกับงานวิจัย/หลักฐานเชิงประจักษ์ที่เกี่ยวกับการปฏิบัติการพยาบาลมีน้อยมีการตีพิมพ์เผยแพร่ค่อนข้างน้อยและมีการตีพิมพ์ค่อนข้างล่าช้า สามารถอธิบายได้ว่า เนื่องจากการตีพิมพ์งานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ จะต้องมีการประเมินคุณภาพของงานวิจัย โดยคณะกรรมการและผู้ทรงคุณวุฒิ โดยเฉพาะวารสารที่เป็นที่ยอมรับหรือ วารสารที่มีผู้ทบทวนคุณภาพก่อนตีพิมพ์จะต้องอาศัยเวลาในการตรวจสอบความถูกต้องทั้งในด้านเนื้อหาและรูปแบบการรวบรวมผลงานบทความและการวิจัยเพื่อการสืบค้นอย่างมีระบบยังมีน้อย ทำให้เกิดการล่าช้า อีกประการหนึ่งคืองานวิจัยส่วนใหญ่ในประเทศไทยเป็นวิทยานิพนธ์ในระดับบัณฑิตศึกษาที่ต้องมีการตรวจสอบความถูกต้องจากคณะกรรมการทุกชั้นตอนก่อนการตีพิมพ์เผยแพร่ นอกจากนี้ในห้องสมุดของโรงพยาบาลอุดรดิศดัดยังขาดความพร้อมด้านแหล่งค้นคว้าความรู้เกี่ยวกับการวิจัยทางการพยาบาล โดยยังไม่มีมีการเชื่อมโยงกับมหาวิทยาลัยที่มีการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาที่มีวิทยานิพนธ์ที่เกี่ยวกับงานวิจัยทางการพยาบาล ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาในประเทศสวีเดนที่ได้ศึกษาอุปสรรคและปัจจัยที่เอื้อต่อการนำผลการวิจัยไปใช้ในการปฏิบัติของพยาบาลวิชาชีพ พบว่าอุปสรรคที่สำคัญคืองานวิจัยที่สืบค้นหาได้ไม่เพียงพอที่จะนำมาดำเนินการ (Kajermo, Nordstrom & Bjorvel, 1998) และการศึกษาของแคร์รอลและคณะ (Carroll et al., 1997) ที่พบว่า รายงานการวิจัยและเอกสารเกี่ยวกับการเผยแพร่ไปไม่ถึงผู้ปฏิบัติ และยังคงสอดคล้องกับการศึกษาในประเทศไทย ของศิริอร สินธุและเรณู พุกบุญมี (2541) ที่พบว่าอุปสรรคในการนำผลการวิจัยมาใช้มากเป็นอันดับหนึ่งของพยาบาลวิชาชีพ คืออุปสรรคด้านการเผยแพร่และการเข้าถึงงานวิจัย เช่นเดียวกับการศึกษาของชมนาด วรรณพรศิริ และคณะ (2546) พบว่าอุปสรรคสูงสุดคือด้านการเผยแพร่และการเข้าถึงการวิจัยโดยพบว่าเอกสารและตำราที่เกี่ยวข้องกับผลการวิจัยที่ต้องการนำมาใช้ไม่ได้รับการรวบรวมไว้ในที่ที่จะนำมาใช้ได้สะดวกและรายงานผลการวิจัยเผยแพร่ไปไม่ถึงผู้ปฏิบัติการพยาบาล

อย่างไรก็ตามในการศึกษารั้งนี้พยาบาลวิชาชีพเห็นด้วยน้อย และไม่เห็นด้วยว่างานวิจัย/หลักฐานเชิงประจักษ์ ไม่ค่อยมีคุณภาพเท่าที่ควรร้อยละ 43.33 และ 50.00 (ตารางที่ 7) และพยาบาลวิชาชีพไม่มั่นใจว่าผลของงานวิจัย/หลักฐานเชิงประจักษ์จะเชื่อถือได้ เห็นด้วยน้อยร้อยละ 28.33 ไม่เห็นด้วยร้อยละ 11.67 (ตารางที่ 7) แสดงว่าพยาบาลวิชาชีพเห็นด้วยว่างานวิจัย/หลักฐานเชิงประจักษ์มีคุณภาพและเชื่อถือได้ อาจเนื่องมาจากงานวิจัยทางการพยาบาลส่วนใหญ่เป็นวิทยานิพนธ์ ระดับปริญญาโท ปริญญาเอก หรืองานวิจัยของอาจารย์พยาบาลในสถาบันการศึกษา

ซึ่งมีกระบวนการและขั้นตอนที่ผ่านการตรวจสอบจากคณะกรรมการ และผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่าน จึงทำให้งานวิจัยเป็นที่ยอมรับในวงการวิชาชีพพยาบาล และจากการนำผลงานวิจัยมาใช้ในการ ปฏิบัติการพยาบาลพบว่า ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงและเกิดผลลัพธ์ที่ดีต่อผู้ป่วย ทั้งนี้อาจเนื่องจาก พยาบาลวิชาชีพทราบว่า การนำผลงานวิจัย/หลักฐานเชิงประจักษ์มาใช้ในการปฏิบัติการพยาบาล เป็นการบูรณาการหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ที่ดีที่สุด ประกอบกับความคิดเห็นหรือความต้องการ ของผู้ป่วย/ผู้รับบริการมาใช้กำหนดแนวทางหรือตัดสินใจเลือกทางเลือกในการให้การพยาบาล สำหรับผู้ป่วย/ผู้รับบริการ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved